

MÜLTECİ BİR ÇOCUKTUR YÜREĞİM

Sular yıkandı kerpiç evler önünde.
Damlarda yoksul şiirler okundu bağıra çağıra!
Kibrit aleviyle küle döndü şehirler!
Annem öldü bir tarla yamacında!
Baykuşlar tünedi üstüne, hanımeliiler açarken!
Sular yıkandı bir vitrin camında.
Kırmızı pabuçların düğümü çözüldü.
Siyah eldivenler giydi duvar işçileri.
Yaban gülleri diktiler aşınan toprağa.
Heyelan oldu, dikenleri dertop oldu avucumda.
Bulutlar düştü gökyüzünden!
Yağmurlar hiç yağmadı sokağa!
“Mavi huydur bende.” dedi Edip.
Annem maviyi hiç görmedi.
Sular yıkandı renkli arap sabunuyla.
Bayram sabahları hiç gelmedi!
Çocuklar uyanmadı uykusundan!
Kapılar üstlerine kilitlendi!
Ve sular yıkandı sükûnetle...
Yıldızlar serpildi başımıza.
Kaydı her biri, söndü peyderpey.
Yollar zift, yollar boran!
Mülteci bir çocuktur yüreğim!
Can havliyle vurulan!

Binnaz D. Yıldız